

1. Предмет и метод на общинското право.

Статут на ОП- има различни становища: Ангелов – самостоятелен правен отрасъл; проф.Спасов – клон на административното право; Къндева, Миланов, Балабанова – Самостоятелен правен отрасъл назависим от административното право има свойпредмет и метод. По-точно наименование – местносамоуправление.

Предмет – специфични ОО, кито се набл. при местното самоуправление , липсва държавновластическа дейност.

Метод – на власт и подчинение – структурираве, отношения м/у общ.администрация и гражданите – вертикални, императивни.

Случия на равнопоставеност- сдружаване на общините (национално сдружение на общините), отдаване под наем- договорни отношения.

Преобладава властнически метод.

ОП- самостоятелен пр.отрасъл, съвкупност от пр.норми, в които преоблдават императивните , в опр.случай метод на равнопоставеност, регулиране отношенията на местното самоуправления.

1. Източници на ОП.

Видовете закони: ЗМСМА, ЗАТУ, ЗА, ЗДС, Закон за създаване на райони – София, Пловдив и Варна, ЗОС – Закон за обинската собственост, Правилници, Наредби и Инструкции (инструкциите са в друга форма)

Правния акт е насочен към пораждаване на прав.последстви понася се юрид.отговорност при неозпълнение, това е гаранция, че е правен акт. Трайно установените обичай в кметствата са източници.

Съдебната практика относно общините също са източници, но Заповед на кмета или областните управители НЕ са източници.

1. Принципи на ОП.

Под правен принцип- основни идеи и начала въз основа на които се изгражда законодателството.

Принципите в Конституцията важат за всички отрасли.

Разделение на властите чл.8 от К . Аристотел вижда необходимостта от единен *imperiūm* да се отдели съдебната власт. Монтезкьо остава популярен с тази теория, въпреки , че идеята е на Дж. Лок. *Imperiūm* е съвкупност от властнически пълномощия, които е единен.

Лок и Монтезкьо приемат разделението на изпълнителна, законодателна и съдебна власт, които са в хоризонтал, защото няма единство на властта. *Imperiūm* се подделя на функции, които се предоставят на различните власти.

Според някои властите са две законотворческа и правоприлагаща – съди изп.власт. Френското учение – 4 власти.

Според Н. Неновски – 5 власти- предидент и КС.

Разделението на властите предполага баланса им и всяка власт и има своя функция.

Две тези:

1. Д.Димитров – принципа има пълно проявление и на тиво местносамоуправление. Общинските съвети – законодателство, кмет – изп.власт, общински съдилища от 1957 г.

2. Принципа на ниво общини е модифициран. Нормите, които се приемат от общ.съвет, изп.власт – кмет, но няма общ.съдилища.

Местносамоуправления може да се лазглежда и като правен принцип, който предполага децентрализация и деконцентрация. Ангелов приема децентрализация на властта. *Децентрализация*

– всички властнически провомощия се концентрират в централната власт.

Деконцентрация

– властническите провомощия се прехвърлят на самоуправителни тела.

Ние сме изправени пред деконцентрация (делигиране на провомощия), но у нас с децентрализация на ниво община няма държавна власт.

Демокрация- набл.се при формиране органите на местната администрация. Общинските съветници се избират при свободни, преки, равни, всеобщи, тайни избори. Принцип на плурализъм при избора на общ.съвет и кмет.

Защита на малцинствата- всички етноси имат равни избир.права.

Характер на собствеността- публична и частна, този принцип важи и за общин.собственост.

Върховенство на закона – всички актове на общ.савети са подзаконови. Това е вторично правотворчество.

Сдружаване на общините- национално сдружаване.

Равенство- при договорни отношения м/у общините

1. Местното самоуправление

Местното самоуправление като принцип на изграждане на държ.механизъм е озвестен в Европа след XIII век и съществува до наши дни. Исторически има три сиспемии на местно самоуправление. Най-класическа е английската, появява се първа, за нея е характерно, че общините са предимно църковни, отдерните енории придобиват граждански функции и всяка се управлява по свой собствен едикт. Всички тези глафства не са под контрола на изп.власт, остава под контрола на законод.власт до XX век и са напълно независими. В края на XX век и изп.власт в лицето на кабинета има контролни ф-и.

Френската система – след Деликата френска революция, държ.механизъм започва да се изгражда от горе на долу. Изп.власт е устроена стромидолно – министри, индпенданти (представители на центр.власт), общини. Три типа община, но от вида на храдските общини, където се е развило местното самоуправление – кмет и общ.съвет.

Германска или Пруска система – съчетание на английска и френския модел. Два пътя на възникване на държ.-терит.единици, следва държава и държава-после терит.-единици. За пруската система е характерно първия вид. Гъмания с раздробена на държавици и рицарски градове, които са се самоуправлявали. След Бисмарк необходимост от обединяване рязко ограничаване на местната власт за сметка на централната. Кметовете – комективни органи.

Фон Щер – промени за демократизация и въвежда местното самоуправление на ниво общини , но финансиите се контролират от центр.власт.

Бълг. местно самоуправление е едно от най-старите в Европа. Още преди I-ва бълг. държава – славянска задруга, старейшена, кмет. По време на I и II-ро бълг. царство има местно самоуправление, наименованието на органите са византийски.

Османското присъствие слага краъ на местното самоуправление има само църковни общини.

След приемането на Търновската конституция се слага началото на местното самоуправление, закони за градските и селските общини. Основните органи са кмета и общ. съве. Днес обкините се наричет големи и малки.

През 1934 Б-я е в условие на война – наредби, закони за градските и селските общини – кмета поема функциите на общ. съвети, а а тий е назначаем от министъра на вътр. работи.

Слага се край на местното самоуправление и от 1934 до 1991, не може да се говори за местно самоуправление.

През 80-те години се прави опит да се въведе местнокомоци на стопанската дейно, общината е наречена самоуправляваща, но икономиката е силно централизирана. Конституциите от 1947 и 1971 споменаваха местно самоуправление, но има само държавни органи.

С Конституцията от 1991 и ЗМСМА се възстанови местното самоуправление. Чл.1 от ЗМСМА се дава легално определение на повятието местно самоуправление – право на гражданите и избраните органи...

Същият член възпроизвежда Евроеъската хърта за местно самоуправление.

Правна същност:

- Местното упр. е продължение на държ.управление т.е. държавна дейност.
- Местно упр. има две функции – държавни (дълигирани от държавата) и недържавни.
- Местно самоупр. - събективно публично прово на гражданите и избраните от тях органи. Субект.публични права са написани в К, не са гарантирани от държавата.

Чл.153 от К – право на общините да защитават своето самоуправление. В ЗКС общините не притежават право на конст.жалба, които е недостатък. Според П/Пенев чл.158 има пряко действие, но не е така. Местното самоуправление не е държ.управление в този смисъл местното самоупр. трябва да се отграничи от държ.управление.

Исп.власт е подзаконова - изпълнително-разпоредителна, тя е държавна дейност, юридическа, държ.органи провеждат държ. политика на ниво община.

1. Местна администрация.

По смисъла на ЗА всяка една администрация има няколко *елемента* – структура, персонален състав и матекиално техническа база. Орган и администрация са **различни** понятия.

Орган

– властнически пълномоция

, администрация

– юрид.лице на бюджетна издръжка в помощ на органите.

Всяка админ. има две части – общо и специализирани. Има дирекции, отдели и сектори. Админ. на исп.власт е дентрална и местна. Централна – собствена админ., админ. на министерства, териториална – областна и общинска админ.

Областната админ. изпълнява държ.ф-и .Областен управите – държ.орган, общинска адмит.- преобладават ф-те по местно самоупр. Кмет и общ. съвет- няма чисто държавен х-р.

Обадна азчив.- обл.управител, 2 заместници, дирекции и отдели. Броят зависи от категорията на общината.

Общинска админ.- преобладават терит.звена – на двойно подчинен ие – данъчни, митнически, социално и трудово подпомагане. Подчинети са на съответния министър и общин.съвет.

ВЗА областната и общинска администрация са наречени териториални, а трябва да се наричат местни според К.

1. Административно – териториално устройство на РБ-я. Понятие и обща х-ка.

Цел – държ.органи да стоят по-близко до хората и се очертават границите, където ще се настанят държ.оргни по места.

ЗАТУ – дъзприе няколко вида териториялни единици, като под остовни единици закона разбира области и общини.

Второто понятие е съставни единици- райони и кмистнва. В общините има райони и кметства.

Третата група – населени места и селищни образowania.

Трите групи – основни, съставни и търит.единици са характеризират с различни белези.

Област, община, кметства конститутивните белези, чрез които те се изграждат са граници, население, територия и админ.център. Останалите имат същите белези, на бъз админ.център.

Търит.единици са населените места – градовете и селата – част от територията е с инфраструктура, със своите белези земища и население, които трайно е отседнало. по този белег населените места се различават от селищните образувания – същите белези, но без постоянно население (видни зони, резервати).

Трите групи единици – основни, съставни и админ.терит.единици – не не развалят 2-ву степенната с-ма на админ.терит.единици. Тя се определя от основните.

7. Административно – териториална единица “област”.

Характеристика – създава се със закон от НС – брой и граници, в момента 28.

Конститутивни елементи на областта са админ.център, съвпада с наименованието на населеното място. Наименованието и админ.център се определя със закон. Територията обхваща териториите на включените в нея общини, население- жителите на общините. Границите и наименованието се определят със закон.

При създаването на области се отчитат: физико-географските области и инфраструктура (търговия, транспорт). Областта е територия върху, която се намират съответните органи – обл.управител, областни съвети

(консултативни)

1. Областен управител.

Фигурата на областния управител е традиционна. Съществува от I и II-ра бълг. държава, но са имали гръцки наименования. Османско присъствие – няма държава, но след вилаетската реформа – Хатимерифа и Хатихумаюна си правят отстъпки по отношение на кмета само. Допуска се само турски граждани за области

управители.

1882-1886 излиза Закон за обл.директори и околийски началници. Според Търновската К – областни управители – млади хора с висше юрид.образование или минимум икономическо, имуществен ценз, фигурата възниква по метода на назначението – Министър на вътрешните работи.

От 1951 до 1991 няма облошни управители ,а нещи, което е традиционно за Б-я – окръжни народни съвети.

Бот 1991 с приемането на К и ЗМСМА по-късно ЗА се утвърди функцията му. Назначават се от изп.власт (МС), безсрочно (система на назначението). Идея за изборност, но по-скоро непряка от облошните съвети. Няма имуществен и образователен ценз – единствено се иска висше образование, но това е по единния класификатор на длъжността не по закона.

ПРАВОМОЩИЯ от ЗА:

- Следи изп.актове на органите
- Издава актове за собственист
- Контрол за законосъобразността на актовете – може да отменя актове на кмета и да следи решение на облошните съвети. Общ. съвет не е държ.орган, орган на местното самоуправление. Неговите раешения се отменят от Окр.съд
- Разпореждания на началниците на полицейските управление
- Заповеди на ръководители на учреждения
- Обществена безопасност.
- Може да действа и като представител на обл.администрация (бъз нази дейност да е властническа).

Прекратява се при : смърт, трайна невъзможност от 3 до 6 мес. Уволнението не съществъва като понятие, но се сменят с всяко правителство по принцип. Лоялността към властта е принцип на държавната служба.

1. Административно – териториална единица “община”.

Съгласно ЗАТУ у нас има две основни админ.терит.единици – област и община.

Общината

по сега действащото законодателство е в

двойно правно положение.

От една страна подобно на държавата се представя като юрид.лице на публичното право, а от друга е основна админ.терит.единица. Двете *пр.качества* на общината противоречат, а заедно допълват общата х-ка на общината и в двете си качества общината притежава собствени конститутивни елементи.

Първото ѝ качество е , че е юрид.лице на публичното право, общината притежава белези, които по принцип са х-ни за всички юрид.лица и още две от публ.право.

1. Наименование
2. Територия (седалище).
 1. Имущество.
 2. Органи за управление на имуществото
 3. Носене на самостоятелна юрид.отговорност
 4. Наличие на териториална власт спрямо хора и вещи намиращи се на съответната територия. Търит.власт на една община изключва терит.власт на друга община без да изключва терит.власт на държавата
 5. Създаване чрез държавн акт.

Другото качество на общината, като основна админ.терит.единица – конститутивни елементи.

- наименование

- територия

- население
- граници
- административен център

Наименованието на общината обикновено съвпада с името на админ.център. Отразява се в акта на утвърждаване на общината – указа на Президента.

Територията обхваща землищата, строителните и извънстроителните граници , включените в нея населени места. Населението са жителите на общината и тези, които временно пребивават.

Границите се определят с акта на учредяване външните граници, могат да се променят в рамките на съществуващите общини.

Видове общини:

- население на 300 000 жители
- население от 100 000-300 000 ж.
- население под 100 000 ж.

Принципът е следния: с население от 100 000 нагоре съставните админ.терит.единици са райони, с население под 100 000 кметства, отделно може да има и райони.Тази х-ка е

характерна само за общините.

Условия за създаване на общини:

- минимален брой жители
- изградена инфраструктура
- наличие на исторически, културни, етнографски традиции
- наличие на център, който да гарантира админ.обслужване на населението

Апделен за създаване на община ред: субекти, които могат да упражнят инициативата за създаване на общините са кмета, общин.съвет, избирателите с минимум 25%, МС. Независимо, кой от субектите е осъществил инициативата е следната:

1. Събрание на общинския съвет, който да приема решение за референдум.
2. Провеждане на референдум, ако вотът е положителен общинският съвет приема ново решение, с което приемат създаването на нова община
3. В 14-дневен срок областния управител упражнява контрол за законосъобразност, ако няма нарушения внасят решението в МС.
4. Възникване на общината предизвиква сложен фактически състав
5. Решение на МС, който се утвърждава с указ на Президента, акта се обнародва, определят се граници,територия, админ.център.

Ред за преобразуване на общини – няколко проявни форми: вливане, сливане, разделяне, отделяне. Всички те са допустими, редът за осъществяване е като реда за образуване на общини

1. Общински съвет.

Принципът за разделение на властите, който го намираме на ниво общини в лицето на кмета и общинския съвет.

Олщ. Съвет е колективен орган, който движи и режава въпросите. Като колективен орган възниква по системата на прекия избор по ЗМИ, полагат клетва, клетвен лест,

мандат 4г. Броят зависи от броя на населението, които винаги е нечетен.

Основното е заседанията: 6 пъти в годината, на първото заседание 14 дни след изборите, общ.съват се свиква от областния управител, в останалите случаи от председателя, 1/3 от общ.съветници, 1/5 от избирателите, обл.управител.

На първото заседание се конституира избора на председател, зам.кметове, постоянни и временни комисии, определя се стратегия на работата.

Общ.съвет е решаващата власт в общината, решава всички въпроси от местното самоуправление, **не е държавен орган**. Неговите компотенции са записани в чл.20,21 от ЗМСМА .

Издава правилници, наредби, решения, инструкции, но на практика инструкции не могат да приемат. Решенията са спец.акт. Анализа на цялостната дейност показва, че това не е едно волеизявление, а юрид.акт пораждащ правни последици.

При МС решението е акт, с които действа спрямо други органи. НС също, когато урежда вътрешната си дейност приема решения. Решенията на общ.съвет са актове, с които се засягат права на гражданите, а уреждат вътрешни отношения, по тази причина те не могат да се обжалват по съдебен ред. Наредбите се обжалват. Като колективен орган не издава индивидуални актове.

Неюрид.актове – всеки орган може да издаде неюрид.актове, но няма да пораждат пр.последици.

Правомощията на общ.съвет се прекратяват: изтичане на мандата, до ибирането на нов провължава да изпълнява функциите си.

1. Правно положение на общинския съветник.

Има аналогия между статута на нар.представите и общ.съветник. Основното им политическо задължение, т.е. полит.представителство, което възниква в момента на вота. Нар.представител и общ.съветник представляват населението.

Изисквания:

1. Неосъждано за престъпления от общ х-р.
2. Дееспособно.
3. Последните 2 месеца да е регистриран на територията на общината.

Кандидатите се издигат от местни партии или независими. Избират се по пропорционалната система. Фигурата възниква от деня на полагане на клетва.

Контрол върху законосъобразност за избора може да се обжалва в ОСъд в 14 днев.срок. Подобно на нар.представите , общ.съветник не е самостоятелен орган, а колективен, следователно актовете се приемат като колективен орган.

Задължения:

1. Посещаване на заседанията на общ.съвет.
2. Може да избира и да бъде избран в структурата на изп.власт.
3. Има право на питания към кмета на общината.
4. Не получава възнаграждение (разлика с нар.представител). Трудовото правоотношение където работи се запазва и получава заплатата си от работодателя, като последния след 4год.мандат ги възстановява от общин.бюджет.
5. Безплатни пътни разходи.
6. Поддържане на връзка с избирателите.

Статута се прекратява:

- С изтичане на мандата.

- Предсрочно: смърт, оставка пред общ.съвет, трайна невъзможност над 6 мес.

12. Правно положение на председателя.

ЗМС въздига фигурата на Председателя, който е член на общ.съвет. избира се на I-во заседание. Предложението прави най-силната полит.съла в общ.съвет, но по пропорционалната система (разлика с депутатите).

Функции:

1. Подготвя заседанията.
2. Ръководи ги.
3. Подпомага дейността на постоянните и временни комисии.
4. Подпомага дейността на общ.съветници. При предсрочно освобождаване се замества от дълг общ.съветник до избора на нов с квалифициран кворум (1/2 +1) от целия членски състав на съвета.
5. Представителни функции пред други структури.

13. Правно положение на кмета.

Кмета е един от най-древните представители на властта на местно ниво(още преди I-ва бълг.държава, старейшената при слав.задруга). Кмета е традиционна фигура във всички местни с-ми (европейски). Кмета – изпълнителната власт на местно равнище.

Кметската институция съществува и по време на I и II-ра бълг.държава. Пред османското робство, след Вилаедската спогодба кметове са били българи. След приемане на Търновската К от 1886г. се приема легалното присъствие на кмета. **Кмета е в двойно-правно положение,**

т.е. избира се пряко от народа, общински орган на изп.власт. От отделни закони се възлагат и админ.ф-ии, които са държ.дейност. По-късно през 1934г. се приемат наредби и закони за градските и селски общини, защото централната власт има нужда от свои органи в градовете и селата. По това време се отнемат правомощията на общ.съве и става ;ентрализация на властта, така ичезва местната самоуправление,

следва двойно-правния статут на кмет и обл.управител.

1991 се приема съгашната К и ЗМС и отнова се връща двойно-правното положение на кмета.

Изисквания:

1. Пълнолетен.
2. Не поставен под запрещение.
3. Последните 2 месеца да е живял в общината
4. Да не е осъждан.

Фигурата възниква по с-мата на пряката изборнаст, мажоритарната с-ма, полага клетва пред общ.съвет на I-во заселание, подписва клетвен лист. В сферата на изп.власт, кмета **единетвено** се избира, чрез **пряка изборност**.

Правомощия:

- Общински орган, а не държавен.
- Изпъл.власт в общината.
- Изпълнява всички решения на общ.съвет.
- Внася проекто-бюджета на общината
- Представитени ф-ии.
- Предлага зам.кметове и кметова на райони, секретаря, кмет.наместници.
- Назначава ибцин.администрация
- Следи за прав.развитие на ВиК, детски градини, образоватието, общ.собственост и управление, търговете и т.н.

В това си качество издава **заповеди - юрид.актове, а не АА, защото няма imperium**. Ако не са законосъобразни се онменят от общ.съвет.

В II-ро качество – държ.ф-ии и се явява адм.орган с чисто управленски х-р за това се

вписва в изп.власт. Всички актове – удостоверителни актове, задължителни разпореждания на директорите на полицейските управления (РПУ), по време на митинги и манифестации отговара за опозване на обществения ред и други възложени от по-висши органи ф-ии. АА тъй пак са **заповеди , но с imperium** , по ЗА се отменят от обл.управител.

Вето с отсрочващо действие на кмета= на президентското вето, т.е. може да върне окт на общ.съвет, но ако повторно му го върнат трябва да го прогласува. Ако гражданите не са доволни от адм.заповед се обжалват пред обл.управител, а заповедите без imperium пред окр.съд.

Прекратяване на правомощията: изтичане на 4 год-мандат, предсрочно – смърт, трайна невъзможност до 6 мес., подава оставка пред общ.съвет.

14. Правно положение на зам.кмета и секретаря на общината.

Зам.кметовете се избират по непряката изборност. Актовете на зам.кмета се обжалват пред кмета по адм.ред. При изтичане на мандата на кмета се прекратяват и правомощията на зам.кмета.

Секретарят на общината трябва да е лице от общ.администрация и се назначава бързо. Изискванията са аналогични, както при другите постове: дееспособно, висше образование, не осъждано, не запрешено.

Функции: - обществен служител, отговаря за дейността на цялата общин.администрация, по негово предложение се назначават други служители, отговаря за ЕГГАУН, за гражд.регистрация, воденето на избир.списъци, подготвя предложенията за структурите.Не издава иктове, за това не се обжалват. Те са с вътрешно-служебно естество. Освобождаване: назначен е по Кодекса на труда.

15. Финанси на общината.

Бюджета на общината е отделен от републиканския. Всяка една община подготвя собствен бюджет, от кмета, който го внася на заседание на общ.съвет. Общинския бюджет трябва да е съгласуван с Министъра на финансите. Бюджета – общ ненормативен акт, а финансов план на общината. Като не норм.акт, субектите до които се отнася са ограничени, т.е. не до всички граждани. Независимо, че е общ ненорм.акт е задължителен за изпълнение.

Бюджета има приходна и разходна част:

1. Приходна – всички местни данъци и такси, приходи от наеми, аренды, облигации.
2. Разходна – заплати на администрацията, консумативи за сградите, дължимото на общината, когато е страна по договор.

16. Общинска собственост.

За да може да функционира общината, като юрид.лице е необходимо допритежва собственост. Новата К от 1991г. и ЗМСМА наложиха дъзтановяване на общ.собственост. Това на практика се извърши чрез изменение на Закона за собствеността – по силата на този закон едикои си вещи са общински. През 1996г. се прие и спец.закон за общ.собственост. По силата на последния общин.собственост бива:

- публична общинска – Вещи, които служат за местно самоуправление и местна администрация+ трайно преднозначение на обществения и местен интерес. Приходите също са мастна собственост на общината.
- Частно общинска – всички други.

Публичната собственост може да се отдава под наем в срок от 3г., както и на концесия (35г.). Самото отдаване на концесия предполага сложен фактически състав: решения на общ.съвет, обявявянне, търг, сключване на спец.д-р м/у кмета и субекта. Общината може да внася едностранно промени в договора (специфично за концесията).

Частната собственост на общината – различни видове пр.сделки- наем, аренда, апорт. Могат да са обект на прехвърлими сделки – продажба, замяна, но за реализацията задължително решение на общ.съвет. Жилищата са 4-ри категории: за продажба, оборотни, резервни, всички за определена категория лица.

17. Правно положение на общинския служител.

Общинските служители имат статут на държавни служители. Държ.служба – среща се многократно в К, което наложи КС да излезе с няколко решения, които определят какво е държ.служба по смисъла на конституционното право. Изгражда се със следните белези:

1. Упражняване на държ.власт.
2. Управление на държ.събственост.
3. Държ.служба не е дейност по непосредствено материално производство.

Висшите магистрати приемат, че има 3 вида държ.служби: в изпълнителната, съдебна и законодателна власт. Държ.служба в собствен смисъл се разбира държ.служба в изпъл.власт, т.е. служба в админ.право.

По смисъла на адм.право – държ.служба е с няколко тези

1. Организационен аспект на понятието и приема, че държ.служба е установление на с-мата на апарата на създаването с оглед постоянното и непрекъсваемо осъществяване функциите на държавата.
2. Функционален аспект и приема, че държ.служба е упражняване на държ.власт.
3. Държ.служба е упражняване на държ.власт от името на определена държ.институция. Държ.служба в сферата на администрацията винаги се е свързвала с въпроса за кадрите, които работят в с-мата на апарата.

Съгласно чл.1 от ЗДС – Държавна служител е лице, което заема за постоянно пратена длъжност в администрация, както и тези на които закона им признава статут на

държавен служител.

Бележите на държ.служба:

- да работи в администрация

- държ.служитер е в служебно правоотношение с органа по назначаването и се полага клетва и подпис

- правоотношетието възниква със заповед, която е АА

- назначен е за постоянно и получава възнаграждение

- под дисциплинарната власт на органа по назначение

Видове държ.служители:

1.Ръководни – началници на отдели, юрисконсулта, гл.счетоводители и секретари. *Кметове, зам.кметове, деловодителки, касиерки не се с такъв статут*

Права и задължения:

-служебна тайна

-принцип на несменяемост

-неограничено отговорен търговец

-по-големи заплати

-задължит.отговорен

18. Съставна административно-териториална единица “район”.

Района съществува от К от 1971г. Новия ЗАТУ също въведе района , който е характерен за големите общини. По начало може да има в общини с население над 100 000 души. Редът е различен:

1. Над 300 000 души се създават райони със закон (София-24, П-в-6, Варна-5).
2. От 100 000 до 300 000 – по решение на общ.съвет.

Райна е съставна единица също на общините, а не на областите. Есловията за създаването са:

- население минимум 25 000 души
- изградена инфраструктура
- възможност за райониране
- крайна отдалеченост на последните сгради не повече от 20км. Изискват се

точно определени процедури за възникване на района. Инициативата е на кмета пред общ.съвет, следва решение на общ.съвет и контрол за законосъобразност от обл.управител в 14-дневен срок. Накрая самия акт се обнародва в ДВ, като решението

се посочват и конститутивните елементи на района: наименование, граници, население, територия. **Липсва** админ.центърър, както при общината и областта. Акта **не** подлежи на утвърждаването с указ на Президента. В самия район може да има и кметство.

19. Кметство.

Кметствата се появиха 1978г., но пр.същност е различна от сегашната. Преди беше държ.орган, а сега е **част от територията** на страната. Характерно е , че в/у териториите на кметството се разполагат държ.органи.

Условия за възникване:

1. Население – минимум 100 души трайно отседнали.
2. Инфраструктура.
3. Инициативата за създаването е на кмета на общината или на самите жители, като се създава се гласува решение на общ.съвет, следва контрол за законосъобразност, може да има и местен референдум (не задължително) и при положителен вот пак има контрол за законосъобразност. Решението на общ.съвет и обнародването в ДВ са постоянните елементи, с наименованието, граници, население, територия, **липсва** адм.центърър и указ на Президента.